

ere gaaede over til at blive moderate? Jeg tror snarest, at det er det sidste, der er Tilfældet. Med Hensyn til den Politik, som er ført siden Valgene, vil det ærede Medlem adskillige Gange have haft Lejlighed til at beklage sig over, at de radikale ikke svarede til de Forventninger, som man havde Ret til at nære til dem efter de Udtalelser, som faldt ved Valgene. Deri kan det ærede Medlem have Ret. Det ærede Medlem beklagede sig over, at de moderate, som han udtrykte sig, have været et Paa-hæng til de radikale. Ja, jeg vil nødig gaa det ærede Medlem i Bedene, men nu ere jo Socialdemokraterne blevne et Paa-hæng til de radikale. Det kan man se af den hellige Alliance, som er indgaaet i Anledning af de forestaaende Valg. Jeg misunder ikke det ærede Medlem dette. Jeg antager imidlertid, at han ikke ret længe vil nøjes med at være et Paa-hæng, men sørge for ret snart at sætte sig paa Bukken og til det Flertal, som han nu har sluttet Alliance med, stille Fordringer, som det maaske kan være vanskeligt for Flertallet at efterkomme. Det skal jeg imidlertid lade blive et Familieanliggende mellem de Herrer. — Det ærede Medlem gav os en drastisk Skildring af Lærernes fortrykte Stilling her i Landet og fremhævede Eksempler paa, at der var Lærere — jeg tror dog, det var i Jylland, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det hverken i Kjøbenhavn eller paa Øerne —, der maatte søge Bierhverv. Han fortalte for Eksempel om en Lærer, der ved Siden af sin Skolegerning havde etableret en Børstefabrik. Det forekommer mig, at det kun kan være et Tegn paa, at vedkommende Lærer er en udmærket Husflidsmand. Der er ikke noget nedsettende i at lave Børster, det er en meget hæderlig Bestilling, men i det ærede Medlems Mund lød det egentlig, som om han syntes, at det var uhæderligt for en Lærer at binde en Børste eller flere. Jeg synes, at det er en meget hæderlig Bestilling, thi Arbejdet adler Manden, og jeg tror ikke, at Lærerne skulle være for fine til at paatage sig legemligt Arbejde ved Siden af deres Skolegerning. Jeg ved mange Lærere, som med stor Dygtighed drive Husflid, og det baade Lærere, som trænge til det, og Lærere, som ikke trænge til det. Det forekommer mig derfor ikke, at der er Anledning til at appellere til Folks Medfølelse, fordi en Lærer har en Bibeskæftigelse. Naar han i øvrigt passer sin Skole, bliver det hans egen Sag, hvorledes han benytter sin Fritid.

Legemligt Arbejde synes jeg ikke er det daarlige, han kan tage sig til. I mine unge Dage gik Lærerne hist og her rundt og spillede Kort og drak smaa Snapse. Naar de nu beskæftige sig med Børstebinderarbejde, synes jeg, som sagt, at det er en hæderligere Udvej. Det er imidlertid ikke alene Børstebinderarbejde, Lærerne søge. Det ærede Medlem kunde have føjet til, at der ogsaa er enkelte af dem, som søge Beskæftigelse som Rigsdagsmænd. Selvfølgelig er det kun Eliten af dem. Det forekommer mig for øvrigt, at, hvad Lærerne tage sig for ved Siden af deres Embedsbeskæftigelse, bliver deres egen Sag, og at vi ikke skulle kaste nogen Skygge paa dem derfor, naar de ellers passe deres Skolegerning paa en tilfredsstillende og tilbørlig Maade. — Det ærede Medlems Henviisning til, hvad Agrarerne ville sætte i deres Haandfæstninger, faar blive et Mellemværende mellem det ærede Medlem og Agrarerne. Jeg ved nok, at der ikke er noget ømt Forhold mellem Socialdemokraterne og Agrarerne. Jeg raader ikke over, hvad Agrarerne ville sætte i deres Haandfæstninger, det bliver deres Sag, men naar det ærede Medlem har draget Spørgsmaalet om Agrarerne ind i Debatten, er det et Vidnesbyrd om, med hvilken Uvilje det ærede Medlem ser paa, at Landboerne have organiseret sig, have søgt at danne en faglig Organisation. Jeg anser nu dette for noget meget praktisk, og jeg undrer mig over, at det ærede Medlem kan have noget derimod, samtidig med at han sluttede sit Foredrag med at rette en kraftig Appel til Landets Lærerstand om at danne en faglig Organisation, stifte en Fagforening, vel at mærke en Fagforening, som ikke stod paa sine egne Fødder, men en Fagforening, som gik ind under de andre Fagforeninger, de, som ledes af Socialdemokratiet. Ja, det kunde det ærede Medlem lide, om han kunde faa Lejlighed til at danne en Fagforening, som var under hans specielle Ledelse og Kontrol. Det ærede Medlem var saa dristig at mene, at naar Lærerne fik en saadan faglig Organisation i Forbindelse med Socialdemokraterne, skulde de nok sige Ministeriet og Rigsdagen, hvor Skabet skal staa, saa vilde de kunne diktere Lønningerne og ikke behøve at bede om dem. Der er heri en meget tydelig Appel til en Strejke. Jeg tror nu ikke, at Lærerne ville følge det ærede Medlems Raad. Dertil have dog i alt Fald Lærerne paa Øerne og ogsaa adskillige Steder i Jylland det alt for godt. Jeg paa- staar, at Lærerne paa Øerne i Gennemsnit